

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **JUDr. P. S.** so sídlom v T., správcu konkurznej podstaty úpadcu Z. proti odporcovi **S.**, so sídlom v B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu **T., s.r.o.** so sídlom v B., zastúpeného Mgr. F. P., advokátom so sídlom v B., **o návrhu na obnovu konania** vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 11 C 184/2004, ktorá právna vec sa viedla na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 6 C 7/2010, o dovolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. októbra 2010 sp.zn. 4 Co 161/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava V (súd prvého stupňa) uznesením z 25. februára 2010 č.k. 6 C 7/2010-56 zamietol návrh vedľajšieho účastníka na obnovu konania vedeného na uvedenom súde pod sp.zn. 11 C 184/2004. Rozhodol tak majúc za to, že zákon vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva právo podať návrh na obnovu konania. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia tiež uviedol, že vedľajším účastníkom uvádzané skutočnosti nie sú dôvodmi obnovy konania v zmysle ustanovení § 228 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (O.s.p.).

Krajský súd v Bratislave (odvolací súd) uznesením z 29. októbra 2010 sp.zn. 4 Co 161/2010, konajúci o odvolaní vedľajšieho účastníka, napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Stotožnil sa s jeho záverom, že vedľajší účastník nemá právo podať návrh na obnovu konania. Popritom, dodal odvolací súd, vedľajší účastník sa domáha obnovy

z dôvodu, že súdy v pôvodnom konaní vec posúdili právne nesprávne, ktorý dôvod nie je právne významný z hľadiska obnovy konania, a nie z dôvodu, že by tu boli dôkazy, ktoré nemohli byť použité v pôvodnom konaní a mohli by pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie, ako to ustanovuje § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal vedľajší účastník dovolanie. Odôvodnil ho tým, že súd vo veci „konal nesprávnym postupom a odvolací súd vec neprávne posúdil“. V pôvodnom konaní, obnovu konania ktorého navrhoval, odvolací súd odmietol jeho odvolanie z dôvodu, že odporca nesúhlasil s jeho procesným úkonom. Za odporcu ale prejavil nesúhlas s podaním odvolania jeho zástupca, ktorý nemal platné plnomocenstvo od odporcu, keďže odporca v tom čase už nemal spôsobilosť byť účastníkom konania. Súd v pôvodnom konaní teda „neusledoval podmienky konania v zmysle § 103 O.s.p.“. Nesprávnym postupom odvolacieho súdu mu tak bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Navrhol, aby dovolací súd „toto uznesenie krajského súdu BA, vedené v konaní č. 9 Co 546/06, zo dňa 17. 5. 2007“ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľ navrhol dovolanie vedľajšieho účastníka odmietnuť, resp. zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie vedľajšieho účastníka smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, pretože podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, len pokiaľ to zákon pripúšťa.

V danej právnej veci smeruje dovolanie vedľajšieho účastníka proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má procesnú formu uznesenia. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 239 O.s.p. Prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia v predmetnej veci ale neprichádza do úvahy, keďže nejde o uznesenie uvedené v § 239 ods. 1 písm. a/ a b/ O.s.p., ale ani o potvrdzujúce uznesenie, ktoré by patrilo do niektorej z kategórií potvrdzujúcich uznesení vymenovaných v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. To znamená, že prípustnosť dovolania je v posudzovanom prípade vylúčená priamo zo zákona.

Dovolací súd potom, postupujúc podľa § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p., skúmal, či dovolanie vedľajšieho účastníka nie je prípustné podľa ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p.,

ktoré pripúšťajú dovolanie proti *každému* rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných v ňom vymenovaných procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nedostatok návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). So zreteľom na obsah dovolania dovolací súd sa osobitne zameril na skúmanie, či konanie odvolacieho súdu nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., pričom mal na zreteli, že dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia je taký z hľadiska procesného predpisu vadný postup súdu v občianskom súdom konaní, z ktorého vzišlo dovolaním napadnuté rozhodnutie, ktorým sa účastníkovi odníma možnosť pred ním konať a uplatniť procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov.

Konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu takéto vady, majúce za následok tzv. zmätočnosť konania, nemá. Vedľajší účastník, zastúpený advokátom, takúto vadu v konaní, vedenom o jeho návrhu na obnovu konania pod sp.zn. 6 C 7/2010, naostatok výslovne ani nenamieta; v dovolaní brojí proti postupu a rozhodnutiam súdov v pôvodnom konaní vedenom pod sp.zn. 11 C 184/2004 a navrhuje zrušenie rozhodnutia odvolacieho súdu vydaného v pôvodnom konaní, a nie jeho rozhodnutia vydaného v konaní o obnove konania, v ktorom dovolanie podáva. Dovolací súd konajúci o dovolaní proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v konaní o návrhu na obnovu konania ale nemôže prihliadnuť na prípadné vady právoplatne skončeného pôvodného konania. Či toto pôvodné konanie malo vady konania, preskúmal dovolací súd v konaní o dovolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu odvolacieho súdu zo 17. mája 2007 sp.zn. 9 Co 546/2006 vedenom pod sp.zn. 3 Cdo 159/2007, 3 Co 4/2007.

Otázka spôsobilosti odporcu byť účastníkom konania v pôvodnom konaní bola riešená v odôvodnení uvedeného uznesenia odvolacieho súdu (str. 9 odsek 2 uznesenie odvolacieho súdu) a tieto závery sa plne vzťahujú aj na jeho účastníctvo v konaní o návrhu na obnovu konania. Odporca doposiaľ nezanikol; je len v likvidácii (pozri napr. Štatistický register organizácií), ktorá nemá za následok stratu jeho spôsobilosti byť účastníkom konania.

Posúdenie, či vedľajším účastníkom uvádzané skutočnosti napĺňajú znaky niektorého z dôvodov obnovy konania, je právnym posúdením veci. Nesprávne právne posúdenie veci síce považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ktorý ale možno uplatniť iba vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné; nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd v konaní o návrhu na obnovu konania (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody jeho prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie vedľajšieho účastníka podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný, odmietol.

V dovolacom konaní úspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd napriek tomu úspešnému účastníkovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodal návrh na ich náhradu (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 3. augusta 2011

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová

